

Schtyrnaty staw.

Sastaraj swój dom, pschetož ty budžesich wumrjecž.

2 Kral. 20, 1.

W swončnym žiwjenju a skutkowanju Luther ču-
jesche, so so nětko k wjecžoru pschibližowasche,
a so bě so džen žiwjenja nakhilil. A wón so teho
wješelesche. W tórnyh žiwjenju tehdomnišeho swěta
namaka snamjenja poßlenjeho čaßa, a w burowym
postanjenju hamžistwa pschecžiwo ewangelijej wob-
twjerdženje teho, so poßleni čaß pschińdže. Wsche-
lafe jeho pschi shonjenej njeßwěrnosczi a pschi nje-
poßkuschnosczzi byteho luda, kiž so nochzysche wschu-
dže wot Božeho Ducha khostacž dacž, srudžowasche.
K temu bě spróznny a budžišche rad swětej s pucža
schoł. „Ja sebi žadam precž czahnyč a pschi Khris-
tußu byč, kotrež by tež wjele lěpje bylo“, steji
wysche poßlenich krocželow jeho žiwjenja.

Alle, so by nětko mjecž a grat s ruki položil, s
kotrymž Zionške murje twarjesche a sakitowasche; so
by mjelcžal, so skhowal, wschitko wopuschcžil a mě-
nil: Nječ drusy dotwarja, ja mam nětko prawo na
to, so na boku stejo so hlupemu swětej wußměju!
ně, to wón nječzinjesche. Wón pschederje pschißkusch-
noscz Khrystußoweho wučžomnika snajesche: džělacž,